

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 450 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

To' ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea "Unirei"
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Noua preparandie românească din Gherla.

În primul din numărul anterior al „Unirei” am anunțat cetitorilor noștri știrea îmbucurătoare, că cu 1 Septembrie c. se va deschide o nouă preparandie (școală normală) românească în Gherla, în care se vor primi, în condiții egale, eleve române gr. catolice și gr. orientale, doritoare a-și câștiga diploma docentală.

În împrejurările, nespuse de grele, prin cari trecem azi, ne e foarte binevenită această veste îmbucurătoare, și trebuie să revenim asupra ei.

Ne gândim, mai întâiu la lipsa de învățători români, ce s'a remarcat, în vremea din urmă, în mod așa de simțitor. Lipsa aceasta a învățătorilor ni-s'a potențat, în mod foarte însemnat, în zilele de azi, când atâtia și atâtia învățători ai noștri au părăsit catedra și au plecat pe câmpul de luptă, să-și îndeplinească datoria pentru patrie și tron.

Cariera docentală, în afară de hotărâtoarea ei importanță pentru creșterea tinerelor noastre odrasle, este, în vremea din urmă, bine retribuită, încât ne surprindea faptul, că așa de puțini o îmbrățișau. Și așa am ajuns să azistăm la împrejurarea dureroasă, că multe școli de-ale noastre tânjau, sau se închideau chiar, în lipsa de puteri didactice suficiente.

Dieceza de Lugoj a deschis cea dintâiu preparandie pentru fete — de ambele confesiuni — în care aflăm, că s'au înscris până acum (în cursul prim) pe lângă cele 28 eleve ordinare, încă alte 30 privatiste. Dieceza de Gherla, care avea și până acum institutul ei pedagogic

pentru elevi, încoronează aceasta operă de regenerare și întărire a instrucției noastre primare, prin noua instituție culturală, ce-și va începe activitatea cu 1 Septembrie a viitorului an școlar.

Salutăm, cu toată căldura inimii noastre. pe viitorul confrate în ogrul culturii naționale.

În afară de înmulțirea forțelor noastre didactice, cele două preparandii românești înseamnă pentru noi și o operă de netăgăduită importanță socială.

La alte neamuri, cu situații economice mult mai favorabile, eduția fetelor nu pierde nici-odată din vedere scopul practic, asigurându-le o carieră, pentru cazul că ele ar fi necesitate, să se susțină singure, cu munca lor cinstită, în lupta grea a vieții.

La noi nu s'a făcut aproape nimic în această direcție, cu toate că chiar fetele noastre erau mai avizate a-și asigura un viitor, fie acela cât de modest.

Se primiau, până înainte cu un deceniu, eleve privatiste și la preparandia din Blaj, de unde au ieșit multe învățătoare harnice, cari au muncit cu succes pe terenul instrucției primare, — dar cursurile pentru elevele privatiste s'au sistat, și Blajul, care era cel mai indicat să le sistemizeze, n'a mai revenit asupra lor.

Frecvența deosebit de mare a elevelor din cursul prim al pedagogiei din Lugoj — 58 eleve, când legea nu admite decât 30 — arată, că institutul pedagogic pentru fetele noastre era o necesitate.

Noul institut similar, ce se va deschide la Gherla, va umplea pe deplin acest gol simțit și forțele noastre didactice se vor înmulți în mod foarte îmbucurător.

Alături de învățătorii noștri dela șate, vom avea în curând zeci și

zeci de învățătoare harnice, cari vor îndeplini o misiune culturală atât de importantă, și se vor ști, în aceeaș vreme, la adăpostul grijilor trafului de mâne, a cărui povară o simțim cu toții și, — mai mult decât noi —, au să o simțească fetele noastre, cari nu-și vor asigura o carieră, în aceste zile de cataclism!

Salutăm, cu toată dragostea, noua instituție culturală românească dela Gherla!

Ordinul ministrului de culte și instrucțiune publică

edat sub Nr. VI. c. 23500—1915 și adresat tuturor comisiilor administrative municipale, în cauza pregătirii imprimatelor de administrație, referitoare la școlile populare, cu limba de propunere nemaghiară.

În privința tipăriturilor de administrație, ce sunt a se întrebuița la școlile elementare cu limba de propunere nemaghiară, legile noastre în vigoare cuprind următoarele dispoziții:

§. 33 al Art. XXVII din 1907 sună astfel:

„La școala poporală elementară de orice caracter, pot fi întrebuițate în limba maghiară și numai astfel de formulare de imprimate (ziare de primire, de progres și absenții, evidențele de absenții etc.), cari cuprind toate rubricile statorite de ministrul cultelor și instrucțiunii publice. Aceste imprimate sunt a se umplea în limba maghiară. Școlile comunale și școlile populare confessionale cu ajutor de stat, sunt datoare a întrebuița formularele de imprimate statorite pentru școlile de stat și ale umplea deasemenea în limba maghiară. Cărticelele informative și testimoniile, ce sunt a se extrada școlărilor, sunt a se face la școlile populare de orice caracter în limba maghiară.

Susținătorul de școală are însă drept a le umplea pe acestea alături de limba maghiară columnatim și în limba statorită a școlii.”

§. 7 al Art. XLVI din 1908 însă dispune astfel:

„Fiecare susținător de școală poporală este dator a extrada fiecărui școlar absolvent de clasa VI. elementară testimoniu final liber de timbru în limba maghiară.

Sustinătorul de școală însă are dreptul de a umplea rubricile testimoniuului alături de limba maghiară columnatim și în limba de propunere a școlii.

De asemenea este a se da testimoniu final și fiecărui școlar absolvent al celor trei cursuri a școlii de repetiție.

Aceste testimonii le face directorul școlii respective fără plată și e răspunzător, ca acelea în matriculă să fie într-o toate congruente.

Asupra școlărilor absolvenți ai cursului VI al școlii, precum și a celor cari au absolvat cursul școlii de repetiție și despre testimonii finale extradate, școala e datoare să poarte matriculă. Matricula încă este a se conduce în limba maghiară, dar la umplerea rubricilor, pe lângă limba maghiară poate fi întrebuințată în coloane și limba de propunere a școlii.

Formularul testimoniuului final și al matriculei îl stăpânește ministrul cultelor și al instrucțiunii publice, dar la școlile confesionale cu ascultarea prealabilă a forurilor eclesiastice.

Cu considerare la dreptul asigurat susținătorilor de școli confesionale și comunale în acești articoli de lege și scoțând din vigoare ordonanțele de cuprins contrar publicate mai înainte în această chestie, ordonez următoarele:

În școlile elementare confesionale și comunale cu limba de propunere nemaghiară atât cărțile informative și testimoniiile (testimoniile finale) ce sunt a se extrada școlărilor, cât și formularele de tipărituri privitoare la administrația școlară (ziarele de primire, de progres și absenții, evidentiele de absenții, matricule etc.) pot fi făcute alături de limba maghiară columnatim și în limba statorită a școlii.

În rubrica textului ungurese a tuturor acestor imprimate — precum o dispune aceasta privitor la testimoniiile finale de școală și matricule și paragraful 34 din

instrucția publicată cu ordinul Nr. 57729/1914, edat în cauza executării art. de lege XXXVII, din 1913, — atât numele de familie (conumele) cât și numele de botez este a se induce într-o toate congruent cu datele matriculei de stat; în rubrica cu text nemaghiar însă numele de botez al școlărilor poate fi notat în limba maternă a respectivului; numele de familie este a se scrie și în rubrica textului nemaghiar amăsurat matriculei de stat.

E de sine înțeles că numai astfel de imprimate pot fi întrebuințate, cari amăsurat dispozițiilor legii sunt potrivite pentru a fi columnatim umplute.

Ordinul meu de față deodată l-am comunicat tuturor forurilor eclesiastice și spre acomodare strictă tuturor inspectorilor regești de școli.

Budapesta la 25 Februarie 1915.

Ministrul cultelor și instrucțiunii publice.

În chestia fundațiunii Ramonțai. În unul din nr-ii trecuți ai „Gazetei Trans.” dl arhitect consist. din Sibiu I. Pamfile, apărând nobilele intenții ale fundațiunii d-lui Dr. T. Mihályi — în care nu se face confesiune între tinerii români — afirmă, că fundațiunea „Ramonțană”, făcută de un greco-ortodox (!) n'a împărțit de favorurile ei pe nici un tiner ortodox.

Cât de hazardată e aceasta afirmație a d-lui I. Pamfile, se poate vedea din următoarea rectificare, pe care venerabilul părinte prepozit I. M. Moldovanu o publică în nrul 44 al aceleiași ziar.

O dăm în întregime.

Blaj 8 Martie 1915.

Domnule redactor!

În „Gazeta Tr.” Nr. 37 a-ți binevoit a suscepe o corespondență din Sibiu subscrisă de d. arhitect consist. I. Pamfile, prin carea Capitlul nostru se atinge foarte ne-

plăcut. Te rog să binevoiești a da loc urtoarei rectificării:

Asertul dlui Pamfile, că fundatorul Sim. Ramonțai ar fi fost „ortodox” este cu totul fals, și d. P. dacă cugetă almintrea, probeze lucrul acesta, ca într-un lucru de atâta moment toți să fim în chiar.

Tot așa de fals este și acel asert al domniei sale, că dela Capitlul nostru „până acum nici un tânăr gr. or. nu s'a împărțit de nici un stipendiu din fundațiunea „ramonțană”.

Lucrurile fundațiunii ramonțane au fost dela început încurcate și consistoriul din Blaj a avut luptă grea pentru apărarea acestei fundațiuni.

Nu sunt în stare de a espune acum luptele și nici nu mi-se cere.

Deaceea mă restring a arăta dlui P. numai din memorie mai mulți tineri gr. or., pe cari Consistoriul de aici i-a împărțit cu stipendii ramonțane. Anume:

Cincerean, Vladarean, Circa, Nica, Ioan Pușcaș (al preotului gr. or. din Sohodol) membru al academiei, d. Pușcaș, adv. în Brașov (cu numele schimbate în Pușcariu), Ios. Hodoș, Ilie Macelariu, magnatul Gal. Se pot consulta în arhivul nostru, ași putea înșira și alte nume, dară cred că numele aceste sunt de ajuns spre a convinge pe d. P. și cetitorii „Gazetei” că dsa a fost și este în mare rătăcire.

I. M. Moldovan,
prepozit.

Grăul pentru prescuri. În Nrul 18 din a. c. al prețioasei „Uniri” în un entrefilet se pune întrebarea: cum stăm cu grăul de prescuri? Răspunsul, ce se dă la întrebarea pusă în notița aceea, ne arată, că la deslegarea chestiunii ori s'a ținut cont numai de ordinațiunea din 12 Decembre 1914 Nr. 13500 prez. a ministrului de agricultură, în care caz întrebarea a fost superfluă și răspunsul nefolositor; ori s'a avut în

FOIȚA.

Papa pentru pace.

Ad beatissimi Apostolorum Principis e începutul celei dintâiu enciclice adresată de Sfântul Părinte Benedict XV tuturor patriarhilor, primatilor, arhiepiscopilor, episcopilor și celor ce au jurisdicțiune episcopescă, fiind în legătură de credință și de dragoste cu Sfântul Scaun Apostolic. Această scrisoare enciclică, care pe lângă textul latinesc e publicată în Monitorul Vaticanului și în traducere autentică (în 5 limbi: italiană, franceză, spaniolă, germană și engleză), ca să nu dea oamenilor prilej de a spune câte și mai câte pe socoteala Papei, e un fel de program și un fel de revistă asupra stărilor din societatea civilă și din biserică. E o scrisoare, pe care nu o poate scrie decât un om absolut conștiu de gravitatea situației, în care el e pus de Dumnezeu păstor peste toți oamenii, și care dorește o îndreptare radicală a stărilor nenorocite de astăzi. Toată presa, chiar și cea necatolică, și aici la noi în țară, unde s'a urmărit cu multă simpatie toată acțiunea Sfântului Părinte, ține să accentueze însem-

nătatea acestei enciclice izvorită din inima sângerândă, dar plină de nădejde a unui bun părinte.

Ridicată în Scaunul Sfântului Petru, zice Benedict XV, îmi aduc aminte foarte bine, că sunt pus peste toți oamenii, și peste aceia, cari nu fac parte din Biserica catolică, și de aceea grija mea părintească se va îndrepta asupra tuturor. Ca părinte al întregii omeniri mă îngrozesc de cruzimea războiului mondial, care e atât de sălbatic din pricina perfecțiunii, la care a ajuns arta războiului. Roagă din nou pe Capii statelor să caute alte mijloace pentru revindecarea și asigurarea drepturilor.

Ca să se poată pune odată capet acestei sălbăteci, care e războiul, Papa caută rădăcina acestui rău, și o găsește în disprețul religiunii lui Hristos și în nesocotirea autorității Statului. Oamenii nu mai socotesc azi după vrednicie poruncile și învățăturile Domnului, de aceea nu se mai iubesc ca frații, ci cu toții umblă să-și câștige cât mai multe bogății, onoruri și plăceri în lumea aceasta, întrebuințând orice fel de mijloace, ca să poată da din cale toate piedecile, ce se opun la satisfacerea acestei nesățioase pofti. Oamenii nu caută adevărata fericire, pe care a arătat-o, de când e lumea, numai Domnul Hristos, și nici până la El,

nici de atunci nimeni nu a mai putut arăta și da oamenilor altă fericire adevărată. De aceea trebuie să se întoarcă oamenii la învățătura Domnului, trebuie reinviată și resădită în inima popoarelor această credință, care nu consistă în lupta nebună pentru lucrurile din lumea aceasta, ci îndreaptă ochii spre cer, și caută bunătăți și plăceri, cari întrec cu mult pe acestea, ce poate să ni-le ofere lumea. Credința lui Hristos, fiind tare în sufletele popoarelor, poate să oprească războaiele.

Altă pricină a războaielor e doctrina modernă, care lipsește autoritatea de aureola majestății divine, și nu mai derivă toată puterea dela Dumnezeu, cum spune Sfânta Scriptură, ci din alte izvoare. Prin aceasta se nimicește cu totul ascultarea, se propagă socialismul și alte curente nesănătoase, cari subsapă temeliiile statului. De aci poate vedea orișicine, cât de mult interes au statele, Capii încoronați și toți cei ce cârmuiesc popoarele, ca să păstreze cu sfințenie religiunea lui Hristos, care li face pe toți oamenii frați, doar sunt cu toții fiii Aceluiaș Tatăl Ceresc, și li face să asculte de mai mari, nu numai de frica pedepsei, ci și pentru că așa li obligă conștiința. De aceea îndeamnă Sfântul Părinte pe toți slugitorii bisericii, să sădească în sufletele

vedere și ordinul mai nou al Ministeriului reg. ung. edat sub Nr. 422/915 M. E. și în acest caz răspunsul la întrebare e cel puțin fără bază, iar apelul, ce se face la Veneratul cor episcopesc de a mijloci dela guvern concesione spre a putea măcina credincioșii noștri grâu curat pentru pregătirea prescurilor, e fără înțeles.

În adevăr ordinul de sub Nr. 13500/914, publicat și în circularul I—1915, pe credincioșii noștri, — în absolută și covârșitoare majoritate popor agricol —, nu-i atinge de loc, în senzul, că nici lor nu le mai este iertat a mânca pâne de grâu curat. Pentru poporul nostru ordinul acesta e mai mult un sfat, un apel, prin care i-se aduce la cunoștință, că iacă, cei-ce în urma situației lor sunt avizați la pâne făcută din făină cumpărată din boltă ori magaziiile de făină, deci orășenii, au să mănânce, de aici în colo, numai pâne mestecată din grâu cu săcară orz sau cucuruz, — deci se îndeamnă ca și populația agricolă să urmeze pilda aceasta. Pentru câți-va orășeni — însă ei înșiși, în partea cea mai mare, deodată și proprietari —, nu e conștient, ca Ven. cor episcopesc să molesteze guvernul cu astfel de cereri, când sunt alte cereri de făcut și când chiar și orășenii, dacă ar vrea să aducă prescuri la biserică, o pot face: câte 1/2 klg. făină curată de grâu pot căpăta, chiar în senzul ordinațiunii Ministerului, și din prăvălie.

Cu totul altcum sună ordinațiunea de sub Nr. 412/915 M. E. a Ministeriului, carea de fapt face obligătoare amestecarea *farinei* de grâu cu făină de săcară, orz sau cucuruz și pentru poporul agricol dela țară. Dar chiar și pe lângă aceasta ordinațiune nu avem să ne temem, că *nu s'ar putea* aduce la biserică prescuri pregătite din făină de grâu curat. În adevăr, ordinațiunea Nr. 412/915 M. E. în § 2 spune, că, la cerere, moara are să deie partidei, din grâul adus și măcinat, 15% făină de grâu curat, deci neamestecat.

Ca să înțelegem aceasta, trebuie să se

observe, că citata ordinațiune nu face în nici un paragraf amintire, că grâul trebuie amestecat *înainte de măcinare* cu săcară, orz sau cucuruz, fie din partea proprietarului, fie din a morariului. Și asta în praxă nici nu e de așteptat. Pentrucă în un fel se macină grâul, în altul săcară ori orzul și altcum, în fine cucuruzul. Măcinarea grâului previe amestecat deci ar produce numai pagubă, ceea-ce nu poate fi în intențiunea Ministeriului, carele tocmai cruțarea o țintește prin aceea ordinațiune.

Nu restă deci alta, decât credincioșii să fie însruați a-se folosi de dreptul, ce li-l dă §-ul 2 al acestei ordinațiuni și prescurile să le facă din aceasta făină curată și chestiunea e rezolvată fără întervenirea la Guvern a Veneratului cor episcopesc.

Simeon Moldovan
v.-protopop.

Numele de botez și nu cel de familie. În cercurile noastre bisericesti se discută cu multă nedumerire ordinul mai nou al ministerului de culte, prin care să susține și pe mai departe obligamentul de a se scrie numele de familie în forma după cum sunt iuduse în matriculă de stat. Cum de s'a făcut favorul tocmai numelui de botez și nu celui de familie? E la tot cazul semnificator, că pe când se scriu Clemenceau, Poincaré, Joffre, numele românești par'că demonstrativ se scrie: Stâncs, Menegucz, Papp, Muntyán. Altele ca: Sabău, Șuteu, Bucur se scriu în cele mai multe cazuri deadreptul: Szabó, Sütö, Bokor. Forurile noastre bisericesti, pe cari formal le-a zăpăcit felul acesta de a scrie numele de familie românești a matriculelor civile, au remonstat în mai multe rânduri la locurile competente dar fără rezultat. Procedura mai recentă a guvernului e la tot cazul enigmatică. Cum de s'a agrățiat numele de botez și nu cel de familie?

să ajungă la rezultate bune. Episcopii să se îngrijească de preoți și de clerul tânăr, ca să fie tot mai buni și mai sfinți, și mai strânsi împrejurul episcopului, de care neascultând, ti îngreniază și mai mult sarcina răspunderii.

Incheind, enciclica dorește să se pună odată capăt războiului, și să se facă pace. La facerea păcii cere să se ia în considerare și situația Pontificelui Roman, care, pentru a-și putea implini sarcina de părinte și păstor suprem al tuturor oamenilor și națiunilor, are nevoie de o libertate și independență adevărată. Unii s'au mirat, de ce atinge chestiunea aceasta Sfântul Părinte, care pare s'a gândit înainte că i-se va face această obiecțiune, și zice în enciclică: „nu motive omenești mă îndeamnă să cer acest lucru, ci însemnătatea și greutatea pozițiunii ce o ocup“. O aranjare a acestei chestiuni e interes obștesc, nu privește pe cutare persoană numai, și ar fi bine chiar pentru Italia, ca această chestie să fie rezolvită în cea mai bună înțelegere.

Enciclica se termină cu un călduros îndemn să se facă rugăciuni pentru pace.

„Rev. Cat.“

Dr. I. Bălan.

Războiul european.

Budapesta, 11 Martie, (Oficial).

Terenul, pe care l-am ocupat în luptele din urmă în Polonia rusească și pe frontul din Galiția apuseană lângă Gorlico și dela acela spre sud, îl ținem cu tărie. Incercările dușmanului de a-și reocupa unele puncte de operație, s'au zădărnicit pretutindeni.

În Carpați, în urma ninsorilor mari, operațiunile strategice au fost împiedecate. Cu toate că mersul vremii este nefavorabil, pe unele secțiuni ale frontului luptele au decurs. Când am ocupat o înălțime prin respingerea mai multor companii dușmane, am făcut prizoneri 2 ofițeri și 350 ostași. Singuraticele atacuri de noapte ale dușmanului le-am respins, cauzându-le grele pierderi. Am respins pe dușman dela pozițiile noastre, cari sunt situate spre nord dela Nadvorna, și în alungarea lui am făcut prizoneri 280 ostași ruși. De altcum pe frontul acesta și în Bucovina e liniște.

Berlin, 11 Martie, (Oficial).

Frontul apusean. Un aeroplan englez a aruncat bombe deasupra orașului Menin, numai explozia unei bombe a avut efect, a omorât 7 belgieni și 10 i-a rănit. Englezii au atacat pozițiile noastre dela Neuve Chapelle și în unele locuri au pătruns în sat. Lupta decurge. La Kivenchy am respins un atac englez. În Champagne Francezii de două ori au atacat colțul de pădure, care cade spre ost dela Souain, din care ieri i-am respins. Am respins vehement amândouă atacurile. În Vogezi am început lupta pentru Keichackerkopf.

Frontul ostic. Dela Serejet spre apus am făcut prizoneri 600 Ruși, și am capturat trei tunuri și două mitralieze. Spre sud dela Augustow încercările de atac ale Rușilor s'au sfârșit cu totala nimicire a trupelor atacătoare. În luptele ce s'au dat spre apus dela Ostrolenco, au eșit învingătoare trupele noastre. Am făcut prizoneri 6 ofițeri, 900 ostași și am capturat 8 mitralieze. Dela Prasnis spre nord și spre nord-vest atacurile noastre din nou progresează. În luptele date dela Novomiasto spre nord vest din nou am făcut prizoneri 1600 Ruși.

Dare de seamă și mulțămintă publică.

(Continuare din Nr. 12).

Din comuna Roșia de secăș:

Saveta Hunuzău (1 cearceaf); Marie Topa (1 cămașe, 1 cească, 1 păhar); Anica Brinzeiu (1 ștergar, 1 furculiță); Vasilie Cosma (1 farfurie, 1 lingură); Oana Dămian (1 cămașe, 1 pantalon); Ana Burnete (1 cămașe); Marie Cristea I. Vasilie (1 cămașe, 1 ștergar, 1 servet, 1 cească); Ana Cristea (1 cearceaf, 2 servete, 1 cească); Salomie Bogdan (1 cearceaf, 1 cămașe, 2 pantaloni);

oamenilor aceste două mari puteri sufletești: dragostea frățească și respectul autorității pusă de Dumnezeu.

Făcând o ochire asupra stărilor din biserică, oricât de mult L-ar durea pe Sfântul Părinte jalea lumii, află oarecare mângâiere în alipirea credincioșilor față de biserică, evlavia lor, organizarea în societăți creștinești și în alte multe lucruri bune începute, cari continuă cu frumos progres. Ca program al activității Sale arhipăstorești, își fixează o unire și mai strânsă a catolicilor din toată lumea, ca să nu mai fie între ei nici o discordanță. Nu mai dă voie ca unii să-și ia nume nou (*integral catolici*), căci vorbele nouă, asemenea modernismului, pe care și Dănsul îl condamnă din nou, sunt numai semnul trufiei și în paguba sfintei biserici. Nimeni să nu-și mai ia rolul de învățător în lucrurile cele sfinte, decât episcopii, pe cari Duhul Sfânt i-a pus să păstorească Biserica lui Dumnezeu; în lucrurile, cari nu sunt hotărâte de biserică, se poate discuta liber. Societățile catolice să se întărească tot mai mult, neuitând, că numai prin ascultare față de cei mai mari capi ai bisericii observând în special toate îndrumările Sfântului Apostolescului Scaun, pot

Mărie Iuonaș (1 cămașe); Maria I. Culiță Iuonaș (1 cămașe, 2 pantaloni); Anica Cristea I. Iuon (1 perină, 1 ștergar); Oana Brinzeiu (1 farfurie, 1 lingură); Iacob Cristea (1 cearceaf, 1 ștergar); Ana Bichier (1 cearceaf, 1 pantalon, 1 ștergar); Maria Spătăcean (1 cămașe, 1 pantalon); Susana Lupean (1 cămașe, 1 pantalon); Mărie Seicean (1 cearceaf, 1 perină); Ana Lupescu (1 cearceaf, 1 cămașe, 1 pantalon); Maria Nemeș (1 cearceaf, 1 perină); Oana I. Dămian Burnete (1 perină, 1 ștergar, 1 cească); Vasile Cristea I. Toma (1 cămașe, 1 farfurie); Gheorghe Hothasa (1 cearceaf); văd. Nicul. Bogdan (1 cearceaf, 1 ștergar); Flore Pădurean (1 perină); văd. Ana Goia (1 cearceaf, 1 cămașe).
(Va urma).

Elena Dr. Pop n. Maniu,
prezidentă.

Niculae Negruțiu
secretar.

Diverse.

Asigurarea pâneli în comitatul Hunedoara. Vicecomitele comitatului Hunedoarei a încunoscintat comisia permanentă, că i-a succes să cadă cu guvernul de acord privitor la asigurarea alimentării publice din întreg comitatul. În urma pertractărilor avute cu guvernul, acesta a încuviințat pe seama publicului din comitat 500 vagoane de grâu și 1500 de cucuruz. Fiecare individ va putea primi 10 kilo de făină la lună la prețul stabilit de autorități. Alimentatia comitatului e asigurată până la seceră.

Exportul de cucuruz din România. Din București se anunță: Deputatul Brezulescu în ședința camerei române a înaintat o moțiune în chestia legii în înțelesul căreia se oprește exportul de cucuruz începând din 14 Martie. S'au iscat discuții vehemente. Deputatul Greceanu a spus, că superfluul de cucuruz al României e de 8 ori mai mare de cât ea are lipsă. Ministrul de finanțe a spus, că nu este conștient să opri exportul de cucuruz, care este superflu. Recomandă însă că exportul să se facă cu tarife mari, iar din bani astfel încuși să se cumpere grâu pentru populația săracă.

După informațiile mai noi exportul de fasole și făină de cucuruz cad sub noua tarifă vamală, iar exportul de ovăș și săcară este oprit.

Concedierea soldaților amânată. Se comunică din sursă semioficioasă că se amână termenul stabilit pentru concedierea soldaților. În urma gerului de iarnă, ce a dat deodată pe neașteptate se vor fixa alte zile de concediu mai în — primăvară.

Crucea de fer celor inapți pentru războiu. Ieri Împăratul Wilhelm a cinstit cu crucea de fer clasa a doua pe toți ostașii germani, cari au fost prizonieri la Francezi, iar acum sunt inapți de a să mai lupta.

Grecia rămâne neutră. Din Atena se anunță: Presa grecească publică următorul text din declarațiile noului cabinet ministerial: După războiul victorios Grecia are lipsă de pace, ca să poată lucra pentru prosperarea țării. Organizarea forțelor militare și ameliorarea sortii poporului, va apăra Grecia, ca alții să-i atace drepturile, elutate cu mari jertfe, și tot odată va fi posibil, să efeptuiască programul, care cuprinde interesele statului, și să urmeze o astfel de

politică, care corespunde cu tradiția poporului. Astfel stând lucrurile, neutralitatea, — dela începutul evenimentelor Europene — pentru Grecia a fost o necesitate. Grecia este îndatorată ca să împlinească obligațiunile, ce le-a contras prin alianță și să satisfacă intereselor proprii, fără de a-și periclita integritatea teritorială. Astfel guvernul e conștient, că va servi intereselor țării și este convins, că sentimentul patriotic al poporului îi va ajuta la câștigarea deplină a acestor interese.

Efectete blocadei. După statistica ziarului „Berliner Zeitung am Mittag” Anglia dela începutul războiului până la prima Martie a pierdut 111 năi cu 400 mii tone, 4 cuirasate de ajutor cu 33 mii tone, 8 vâsle cu 18 mii tone, 8 cercetătoare de mine și un număr necunoscut de năi pentru transport. În statistică nu se cuprind năile a căror dispariție este ținută în secret.

Din Londra se anunță: Naia „Grisner di Boulogne” a fost provocată de un submarin german, ca personalul să părăsească naia. După ce personalul s'a suit pe luntrele de salvare, submarinul a scufundat naia.

Învățătorimea săsească și războiul. Conform datelor apărute zilele acestea în organul oficial din Sibiu al bisericii evanghelice săsești ardeleni, dintre 551 învățător sași sunt chemați la arma și înrolați, până la 1 Martie, 163 de inși. Din acești 163 se găsesc pe câmpul de războiu 70, iar restul de 93 face servicii militare în interiorul țării. În număr rotund sașii sunt reprezentați în armata cu 20.000 de ostași (poporațiunea întreagă săsească numără în Ardeal 220.000 de suflete); în primele șase luni ale războiului au fost distinși 394 soldați sași, între ei și câțiva învățători. Au căzut morți dintre dascăli cinci inși, zece se află în captivitate rusească, iar doi sunt dispăruți.

Eventual conflict între Japonia și Anglia. Sir Edward Grey într'un răspuns dat cu privire la pretenziunile Japoniei a spus, că tocmai acum a primit dela Guvernul Japoniez textul, care cuprinde pretenziunile ridicate față de China. Nu am motiv să dubitez, ca textul acesta nu ar fi indentic cu cel predat guvernului chinez. Pretenziunile sunt grupate sub cinci puncte. Guvernele străine nu au protestat, iar dela altele au sosit comunicate neoficiale. Fiindcă pretenziunile Japoniei față de China ating sfera de interese a Angliei, guvernul englez ș'a propus să-și apere interesele din China.

Distincții militare. Înregistrăm o nouă serie de soldați români, decorați pentru vitejia lor dovedită în fața dușmanului.

Crucea de argint pentru merite la pantalica medaliei pentru vitejie soldatului dela saniteți Al. Reghian dela institutul sanitar 38.

Crucea militară pentru merite cl. 3 cu decorația de războiu pentru ținuta vitejească în fața dușmanului s'a conferit căpitanului t. r. căzut în luptă B. Herțan din reg. de inf. 41, căpitanului Alexandru Popp din reg. 31, căpitanului Adrian Miculescu din reg. 50 și locotenenților Aurel Bogdan și Sabin Sorescu ambii din reg. 50.

Cu lauda preamaltă (Signum laudis) au fost distinși locotenentul Iosif Perraș din reg. 96 și sublocotenentul t. r. F. Popp din reg. de artilerie Nr. 13.

Mai nou.

Berlin, 12 Martie. (Oficial).

Frontul apusean: Două năi dușmane, cari au fost însoțite de câteva torpiloare, ieri au pușcat de 60 ori asupra băilor dela Ostende, dar fără de a produce ceva stricăciune, iar când bateriile noastre au început să bombardeze, flotila dușmană s'a retras.

Englezii, cari au intrat în Neuve Chapelle, astă-noapte au atacat de mai multe ori, în direcția ostică. I-am respins. Asemenea și ieri am respins atacul slab al Englezilor și dela Neuve Chapelle spre nord. În Champagne în general este liniște.

Frontul ostic: Dela pădurea Augustow spre nord am bătut oastea rusă și numai fuga repede spre Grodno i-a scăpat de o bătaie deplină. Aici am făcut prizonieri peste 4000 Ruși, între cari 4 generali, și am capturat 4 tunuri și 10 mitraileze.

Din ținutul Augustow dușmanul se retrage spre Grodno. În atacul dela Ostrolenco spre nord-vest am făcut prizonieri 3 ofițeri și 220 ostași ruși. Atacurile noastre dela Prasnis spre nord și nord-vest câștigă teren, aici ieri am făcut prizonieri peste trei mii două sute ostași.

Publicațiile oficioase ale Rușilor își atribue două învingeri mari; cea dela Grodno și Prasnis. În amândouă luptele — după cum spun — au bătut sau nimicit câte 2—2 corpuri de armată. Dacă comanda militară rusească de fapt e de aceasta părere, atunci evenimentele ultimelor zile de sigur i-a câștigat alt concept despre puterea luptătoare a trupelor noastre. Atacurile, îndreptate dela Grodno peste pădurea dela Augustow, pe cari le-au anunțat cu multă emfază — s'au zădărnicit. Pățania trupelor, cari au atacat acolo, se vede din spusele comunicatului de astăzi. Trupele noastre dela Prasnis, după ce l-au părăsit interimal, din nou sunt la o depărtare de 4 kilometri dela oraș în direcția nordică. De când ne-am retras din oraș, pe câmpul de luptă dintre Vistula și Orzyc am făcut prizonieri 11.469 ostași ruși.

Posta Administrațiunii.

Am primit și chităm abon. dela: Vizogna pe 1911—1913. În restanță mai e an. 1914 și 1915, cari trebuie plătiți înainte. Altcum acordul înceată. — *Milașul mare* pe 1/12 1913—1/12 1914. — *Ciurila* pe 1915 pătrarul prim. — *Kərb* pe 1915 sem. 1-iu. — *Șard* (A.-Iulia) pe 1911. — *Noul român* pe 1915 sem. 1-iu. — *Bebra mare* pe 1915. — *G. P. Gherla* pe 1915 sem. 1-iu. — *Kövárremete* pe 1914. — *Economul, Cluj*, pe 1914. — *Farkasaszo* pe 1915. — *Pata* pe 1/7 1906—31/12 1907. — *Deaș* pe 1/4—31/12 1909. — *Blajea* pe 1915 sem. 1-iu.

Proprietar, editor: Emil Tatar.

Redactor responsabil: Augustin Gruția